

Basunen

Eller hvis
basunen
giver en
utydelig
lyd, hvem
vil så gøre
sig rede
til kamp?

1. Kor. 14, 8

3. årg.

2002

Nr. 4

Hvad sukker vi efter?

David sukede efter, ja, hans sjæl blev fortæret af længsel efter Herrens forgårde. Hans hjerte og kød råbte med fryd til den levende Gud. Sal. 84:3.

Paulus havde en inderlig længsel og håb om, at han ikke skulle blive til skamme i noget, men at Kristus altid måtte blive æret i hans legeme med al frimodighed. Fil. 1:20.

Også min sjæl tørster efter Gud, efter Kristi liv. Salig hver den som ser herligheden i evangeliet, så appetitten, tørsten og begæret er vækket efter det åndelige!

Alle mennesker forstår sig på hunger og tørst. Derfor har Gud i sin godhed, slik at selv ikke en dåre kan fare vild, laget en åndelig grundlov som lyder: ”Salige er de som hungre og tørster efter retfærdigheden, for de skal mættes.”

Denne hunger og tørst var vækket i David allerede i den gamle pagt. Med stor salighed råbte han derfor med fryd til den levende Gud!

Situationen er kritisk når barn helt mister madlysten og ikke længer er i stand til at tage næring til sig. Hvis barnet ikke bliver rask, må barnet få næring intravenøst. På en meget enkel måde kan vi sige at barnet holdes i live ved at næring presses ind i kroppen.

Sådan holdes desværre også mange af Guds barn i live. Det er nær sagt ingen hunger at spore efter åndelig mælk og mad. Blandt de som føler Guds lover og bud som pres, finder vi mange sådanne sjæle. Guds ord bliver for dem som nålestik, når deres hyrder søger at komme til med lidt ”intravenøs” næring.

Et usundt og fremmed kostplan ødelægger vor fordøjelse og dæmper

dermed vor appetit. Skal vor åndelige appetit vækkes, gælder det derfor at lyde Jesu formaning om at blive som et barn (engelsk: baby). Babyer har kun en kilde for næring: Morens mælk. Peter skriver: ”Som nyfødte børn må I hige efter den uforfalskede åndelige mælk, for at I ved den kan vokse til frelse – så sandt I har smagt at Herren er god!” 1. Pet. 2:2-3.

Nyfødte børn tænker ikke på penge, ære og magt. De tilfredsstilles ikke ved musik, underholdning og ferie. Deres gode trivsel påvirkes ikke af dårlig vejr, høj rente eller uduelige politikere.

Et nyfødt barn forstår kun at sugel! De som suger vil blive mættet, ser vi i Esajas 66! De skal komme til at glæde sig ved Jerusalems herlighed! ”Og I skal få die, på armen skal I blive båret og på skødet skal I blive kærtignet. Som en mor trøster sit barn, sådan vil jeg trøste jer. I Jerusalem skal I få trøst.” Jes. 66:12-13.

Jeg længes efter altid at være til behag for min næste, til gavn og opbyggelse for ham. Rom. 15:2.

Jeg længes efter altid, i ydmyghed, at agte de andre højere end mig selv. Fil. 2:3.

Jeg længes efter at være hellig i al min færd. 1. Pet. 1:15.

Jeg længes efter at se Ham som han er. 1. Joh. 3:2.

Åbne også du din mund og sug denne mælk! Du bliver flyttet over fra dit åndelige sygeleje, til det åndelige

Jerusalem! Der kærtegner, mætter, trøster, hjælper og styrker Gud dig så Kristus kan blive æret ved dit legeme! Det længes *Han* efter! Joh. 17:24.

Conrad Myrland
STAVANGER

Fremmede og udlændige

”For vi er fremmede for dit åsyn og gæster, som alle vore fædre. Som en skygge er vore dage på jorden og uden håb.” 1. Krøn. 29:15. Her ser vi at vi er fremmede og udlændinge på denne jord. Hvorfor er vi da så bekymret for disse jordiske ting? Det er et stort tab dersom vi lever for os selv den korte tid vi har her på jorden. Det bliver et evig tab – uden løn. Jesus sagde at den som vil blive hans discipel må opgive alt og følge ham. På anden måde kan vi ikke blive disciple.

Vi er kaldt til frihed, men til hvad? Det er ikke frihed for vore egne lyster. Hvis vi lever efter vore lyster og for denne verden, kan vi ikke komme ind i himmelens rige. Det står i Åb. 3:12: ”Den som sejre, ham vil jeg gøre til en støtte i min Guds tempel og han skal aldrig mere gå ud derfra. Og jeg vil skrive på ham min Guds navn, og navnet på min Guds stad – det nye Jerusalem, som kommer ned fra himmelen fra min Gud – og mit eget navn, det nye.” Lovet være Gud for et så herligt kald!

Den som tror på Sønnen har evig liv. Den som fornægter Sønnen vil ikke

se livet, men Guds vrede bliver over ham. Når vi omvender os betyder det at vi overgiver os selv til Gud, og han tilgiver os vor synd. Men det betyder ikke at det er alt hvad vi kan gøre. Tvært imod! Det er her vor helliggørelse starter.

Vi ved at Satan har stor interesse i at føre de troende bort fra vejen i Jesu fodspor. Vi må være vågne og have samfund med Gud, så vi kan stå imod Satans listige angreb. Jesus siger: ”Vær frimodige! Jeg har overvundet verden.” Det samme er mulig for hver af os!

Lad ikke nogen magt i verden hindre dig i at leve Kristi liv. Ikke penge-kærhed, ikke ære i denne verden, ikke lyster og begæringer. Lad os være trofaste, ydmyge og leve et liv i guds-frygt, uden plet eller rynke. Jesus sagde: ”Den som sejrer, ham vil jeg give at sidde med mig på min trone, ligesom jeg også har sejret og har sat mig med min Far på hans trone.” Åb. 3:21.

Jeg priser Gud for dette levende håb!

Nedim Ataker
ISTANBUL

Elsker du?

Og fordi lovløsheden tager overhånd, vil kærligheden blive kold hos de fleste. Matt.24:12.

Har du ved Guds nåde bevaret kærligheden i dit hjerte, kærlighed til din bror, ja, kærlighed til alle?

Jesus taler om de sidste tider, som vi nu står midt op i, ja, vi får lov at erfare sandheden i Jesu ord.

I Matt. 24:7 siger han: ”Thi folk skal rejse sig mod folk og rige mod rige, og der skal være hungersnød og jordskælv både her og der. Og vers 8-10: ”Men alt dette er kun veernes begyndelse. Så skal man overgive jer til trængsel og slå jer ihjel, og I skal blive hadet af alle folk for mit navns skyld. Og da skal mange bringes til fald og forråde hverandre og hade hverandre.”

Ja, kære bror og søster, det er alvorlige ting som her står skrevet. Vi må spørge os selv: elsker jeg eller hader jeg? Mine gerninger viser hvad der er sandhed i mig.

Apostelen Peter skriver i sit brev, kap. 1:7 ”...i guds frygten broder kærlighed og i broderkærligheden kærlighed til alle. Hvor står du? Læs vers 5-8 og grund på det !

Han opmuntrer til, at sætte al iver ind på i vores tro at vise dyd.

Strider dyderne i dit liv mod hinanden, så er det ikke Kristi dyder. Hvis du i dit liv mener dig at have indsigt, afholdenhed, udholdenhed og guds-frygt, men ikke har broderkærlighed og i broderkærligheden kærlighed til alle, da har du ikke det du mener dig at have.

Måtte det gribe vore hjerter, så vi vågner op for sandheden; Herren Jesus Kristus.

Peter skriver i vers 8, at når dette findes hos os og stadig tager til, så tillader det os ikke at være uvirksomme eller ufrugtbare i erkendelsen af hvor Herre Jesus Kristus. Det er en følger-virkning, - ikke et, du skal, eller nu kræves det til gengæld af dig. Nej det har ikke noget med kærlighed at gøre.

Og videre i vers 9: ”Og den der mangler dette (altså erkendelsen af vor Herre Jesus Kristus), er i sin kortsynethed blind og har glemt, at han er blevet rensset for sine tidligere synder.”

Paulus skiver i brevet til Rom. 13:10: ”Kærligheden gør ikke næsten noget ondt; derfor er kærligheden lovens opfyldelse.”

Har du opfyldt loven, eller er den stadig din tugtemester. Kristi kærlighed i dig, er lovens opfyldelse i dig. Bed om Den Hellige Ånd, for i den er kærligheden udgydt. Rom 5:5.

Apostelen Johannes skriver i sit første brev, kap. 3, vers 18: ”Børnlille, lad os ikke elske med ord men i gerning og sandhed.”

Lad os lægge os det stærkt på sindel!

Daniel Schytt
KØBENHAVN

Kom som du er....

Ja, det synger vi en sang: ”Kom som du er til din frelser!” Men har du egentlig fattet hvad der står?

Et billede på Jesus er at han er lægernes læge og vi er de syge, ja i sandhed er vi syge, vi er virkelig gennemsyret af spedalskhed. For en sådan er der i det naturlige intet håb, slet intet. Det eneste personen har at se frem til er død (fortabelse). Har du nogensinde set dig selv som fortabt? Så fortabt som en spedalsk?

Og helbrede sig selv er meget vanskelig, faktisk helt umuligt, men måske en anden kunne hjælpe dig, måske din mor? Ja, hun kan nok passe dig, sørge for varm drik og lidt smertestillende, men helbrede spedalskhed – nej? Hvad med en læge? Der er jo mange dygtige

læger fortiden? De er nok dygtige på mange områder, men ingen har noget middel mod spedalskhed!

Som i det naturlige, sådan også i det åndelig!

Dog er der givet **os** en lægernes læge som **kan** helbrede! Ære være Gud! Og denne læge har ikke lange ventelister, nej, han tager kun akutte patienter, som ønsker helbredelse ved første behandling!

Og komme som vi er... - ja vi er ikke bedre - vi er syge - og kan ikke helbrede os selv!

Heri ligger det frigørende og forløsende, når vi har lagt ansvaret for vor helbredelse (vor frelse) over til Ham. Det er jo ikke som hos lægen her i verden; at efter endt behandling (lægebesøg), tager vi hjem og kan nu klare os selv. Nej, eftersom vi jo ved et under er blevet helbredt kommer vi nu til at stå i taknemlighedsgæld til ham og taknemligheden virker kærlighed og vi kommer til at se op til vor frelser. Nu ønsker vi bare dette ene; at høre Hans vejledning, så vor helse ikke igen skal få et knæk, men at vi kan leve et sundt og godt liv og kun indtage det som er opbyggende for legemet.

Lad mig med alt hvad i mig er - opmuntre dig til **at komme som du er til din frelser** - med alt dit stræb for at blive frisk før du går til lægernes læge, med hele dit liv, så Han i sandhed kan blive din frelser for evigt.

Ruben Schytt
KØBENHAVN

Er dit hjertet helt eller delt?

For en tid tilbage læste jeg Dommernes bog og jeg må sige at det var afslørende at se, hvordan folket gik op i det synlige, og begyndte at tjene menneskeskabte afguder med lige så snart de ikke havde en dommer til at holde sig i ørene. Jeg mærker at dette ligger som en konstant trussel mod mig også. Derfor er det så nødvendig at fylde sig med Guds Ord og at trænge sig ind på ham. For det er kun hvis vi holder os nær til Gud, at vi har løfte om at han vil holde sig nær til os. Men så længe vi våger så vi holder os nær ham, kan vi vide at Gud er trofast, så han holder sit ord.

Dommernes bog maler de skrækkeligste billeder af ugudelighed som jeg finder i Bibelen. En forklaring på at ugudeligheden tog sådan overhånd går igen mange gange gennem Dommernes bog: *"I de dage var der ingen konge i Israel. Hver mand gjorde som det var ret i hans egne øjne."* Dom. 21:25

Men vi ser senere i Israels folks historie at det ikke kun var godt med gudsfrygten, når de fik konger. For kongerne de valgte sig, var selv bare svage mennesker og når kongen haltet til begge sider, så haltet folket efter. Israel havde glemt hvad de råbte til Gud da de var kommet over Rødehavet: *"Herren skal være konge i al evighed."* 2. Mos. 15:18

Tænk så stort det er, at vi har fået salvet Kongernes Konge og Herrernes Herre som konge og herre i hjertet! Da får vi et rige som ikke kan rystes. Dette rige skal vi opleve i himmelen, men allerede her nede kan vi have det inde i vore hjerter (Luk. 17:21). Halleluja!!! *"Da vi altså får et rige som ikke kan rystes, så lad os være taknemlige og derved tjene Gud til hans behag, med angstelse og ærefrygt."* Hebr. 12:28.

Men Gud kan ikke være Konge hvis vi deler vort hjerte og også åbner det for noget andet. For magten og æren tilhører Gud i al evighed. Og hvis vi begynder med at give noget andet magt eller ære i vore liv, da kan Gud ikke være konge i vort hjerte. Så begynder vi at gøre som vi finder for ret i vore egne øjne, og selv om andre måske ikke opdager hvor gal drejning livet har taget, vækker det alligevel Guds harme med de modbydelige afguder (5. Mos. 32:16). Og det vil også komme mere eller mindre tydelig frem at vort eget hjerte og øje lokker os til utroskab (4. Mos. 15:39).

Derfor må vi tage den formaning til hjerte, som Josua gav Israels børn lige før hans død: *"Så skil jer nu af med de fremmede guder som I har hos jer og bøj hjerterne til Herren, Israels Gud!"* Josua 24:23

Hvordan skal man gøre dette? Det står der noget om i 5. Mos 12.

Vi læser fra begyndelsen: *"Dette er de bud og de love I skal agte på at leve efter i det land som Herren, dine fædres Gud, har givet dig til eje, alle de dage I lever på jorden: I skal ødelægge alle de steder hvor bedningene, som I skal drive bort, har dyrket sine guder, på høje hjerger og på højene og under hvert grønt træ; I skal rive deres altre ned og slå deres billedstøtter sønder, og deres Astartebilleder skal I brænde op med ild, og de udskårne billeder af deres guder skal I hugge i stykker og udlette deres navn fra det sted hvor de stod."* vers 1-3

Folkene som Israel drev bort bliver ofte sammenlignet med de fjender som vi har i kødet, og det er jo ved kødet afguderne kommer frem, nu som dengang.

Hvis de altså fik øje på en afgud skulle de ødelægge den. Men ikke kun det; De skulle også ødelægge stedet den stod på. Sådan er det også med os, hvis vi mærker at noget betyder mere for os end Gud. Da må vi

slutte med det, men vi må også gå til kamp mod den del af vort kød hvor dette fik lov til at finde sted.

Jeg havde en gang et computerspil som en afgud. Det blev snart smidt ud (jeg var langt fra hurtig nok). Men grunden til at jeg spillede så meget var jo dovenskab. Jeg kunne i stedet for at spille så meget tid på dette spil, bruge mere tid på at gøre noget godt og nyttigt: Hjælpe min mor, finde på noget for mine søskende, skrive et brev...

Hvis jeg havde smidt det ud og var holdt op med at spille, men ikke begyndt på noget nyttigt i stedet, ville jeg sandsynligvis bare have skaffet mig en ny afgud, enten det nu var et computerspil eller noget andet tomt. Derfor gælder det at *"ødelægge alle de steder hvor bedningene som I skal drive bort, har dyrket sine guder"*.

"I skal ikke gøre som dem når I dyrker Herren eders Gud," vers 4 Hvor let er det ikke at komme ind i en "gudsdyrkelse" hvor vi er til behag for kødet. Må Gud hjælpe os at vi ikke "tjener ham" som det passer os selv.

"men til det sted Herren eders Gud udvælger af alle eders stammer for at lade sit navn bo der, der skal I søge, og der skal du komme. Og der skal I bringe eders brændoffer og eders slagtoffer og eders tiender og eders håndens gaver og eders lovede offer og eders frivillige offer og det førstefødte af eders storfæ og af eders småfæ, og der skal I æde for Herrens, eders Guds åsyn og glæde eder med eders husfolk over alt det I har vundet ved eders arbejde, alt det Herren din Gud har velsignet dig med." vers 5-7 Hvor vigtig er det ikke at vi bærer vort legeme frem som offer for guds åsyn? Ellers bliver det sådan som der stod i Dommerne at *"Hver mand gjorde som det var ret i hans egne øjne."*

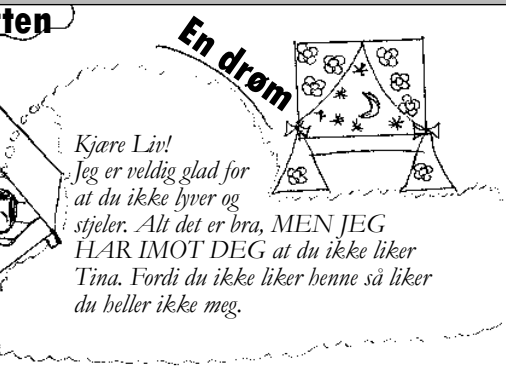
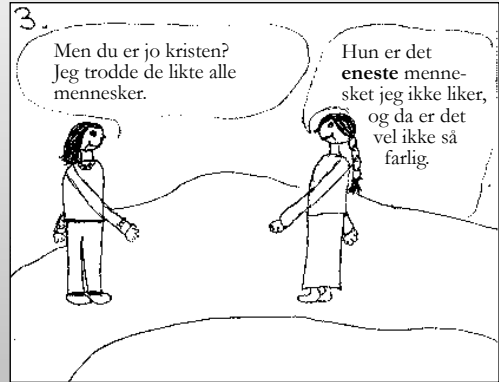
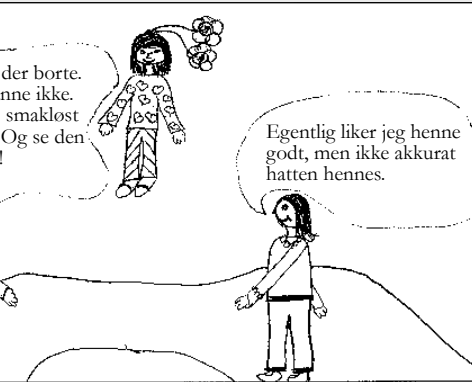
Det står videre i vers 8 at det var sådan under ørkenvandringen. Og dette kom af at de ikke var kommet ind til den hvile og den

Elsk o

Adelheid Traichel
TYSKLAND

alle mennesker!

arv som Gud skulle give dem. Denne hvile står der om i Hebræerne: ” *Altså står der en sabbatshvile tilbage for Guds folk. For den som er kommet ind til hans hvile, han har opnået hvile fra sine gerninger, ligesom Gud fra sine. Lad os derfor gøre os umage for at gå ind til den hvile, for at ikke nogen skal falde efter samme eksempel på vantrø. For Guds ord er levende og kraftig og skarpere end noget tveægget sværd og trænger igennem, indtil det kløver sjæl og ånd, ledemod og marv og dømmer hjertets tanker og råd. Ingen skabning er usynlig for hans åsyn, men alt er nøgent og bart for hans øjne, som vi har at gøre med.*” Hebr. 4:9-13

Ja, lad os gøre os umage for at gå ind til den hvile! Vi må lade Ordet trænge igennem indtil det kløver sjæl og ånd, led og marv og dømmer hjertets tanker og råd, for at alt kan være nøgent og bart for hans åsyn. Da bliver vi nemlig ikke længer noget i os selv. Da ser vi hans godhed, - at det ikke allerede er forbi med os, at han har elsket os og givet sig selv for os. Da kan hans godhed drive os til omvendelse. Da kan Jesus komme ind i vore hjerter, så vi kan leve for hans åsyn.

Hvis vi går tilbage til 5. Mosebog 12, ser vi også, fra vers 12, at vi skal være glade for Herrens, vor Guds åsyn. Det er en følge af at leve for Guds åsyn med Jesus i hjertet. Da kan vi også holde budet i vers 13: ” *Vogt dig at du ikke ofrer dine brændoffer på noget sted som du selv udser dig!*” Da har vi en Konge i hjertet, så vi slipper at gøre det som er ret i vore egne øjne.

”Men på det sted som Herren udvælger i en af dine stammer, der skal du ofre dine brændoffer, og der skal du gøre alt det jeg byder dig. Men ellers kan du efter dit hjertes lyst slagte og æde kød rundt om i alle dine byer, efter som Herren din Gud giver dig sin velsignelse; den urene så vel som den rene kan æde af det som om det var et rådyr eller en hjort.” *Vort legeme skal være ofret til*

Gud så vi gør det han befaler os ved sin Ånd og sit ord. Men bortset fra dette, har man jo lov til at have det morsomt. Efter min forståelse er det for eksempel ikke galt at spille data en gang i blandt. Dette udtrykker Paulus vældig fint i 1. Kor. 6:12: ”Jeg har lov til alt – men ikke alt gavner. Jeg har lov til alt – men jeg skal ikke lad noget få magt over mig!” Dette står også i billedlig tale i 5. Mos. 12:16 og 23. Vi må ikke spise blodet, som er sjælen sammen med kødet, noget som lærer os at sjælen ikke skal få lov til at gå op i det synlige og håndgribelige, eller; det skal ikke få magt over mig. Det er trostyrkende for mig at se at skyggen passer med det som skulle komme! Kol. 2:17.

Den som giver Gud hele sit hjerte, vil han støtte kraftig (2. Krøn. 16:9.). Den som ikke giver hele sit hjerte til ham, vil ikke erfare den samme kraft. Mange kan prøve at bortforklare sig med at ”vi mennesker er så svage”. På en måde er jo dette mere end sandt ”for uden mig (Jesus) kan I intet gøre.” Joh 15:5. Men hvorfor er **du** så svag? Hvis hjertet dit er helt med Herren, vil han støtte dig kraftig. Er du ofret til ham? Du må give dig i hans vilje uden kødelige hævninger. Smak og oplev, at hans nåde er nok for dig!

Tor Myrland
STAVANGER

At opbygge Kristi legeme

I Haggaj 1 står der skrevet: ”Så siger Herren, hærskarernes Gud: Dette folk siger: Tiden til at bygge Herrens hus er endnu ikke kommet.” Da kom Herrens ord ved profeten Haggaj: ”Er det tid for jer til at bo i huse med træklædte vægge, mens dette hus ligger i øde? Derfor, så siger Herren, hærskarernes Gud: Læg mærke til hvordan det går jer! I sår meget, men bringer lidet i hus. I spiser, men bliver ikke mætte. I drikker, men slukker ikke tørsten. I klæder jer, men bliver

ikke varm. Og den som tjener for løn, får lønnen i en pung med hul i. Så siger Herren, hærskarernes Gud: Læg mærke til hvordan det går jer! Gå op i fjeldet og hent tømmer! Byg huset! Så vil jeg have behag i det og herliggøre mig, siger Herren.” Hag. 1:2-8.

Vi må lægge mærke til hvordan det går med os. Vi må se vor selvviskhed. Nu er det tid for at bygge Kristi legeme!

Det er vældig vigtig at bringe føde ind i samfundet. Hvis vi altid ser efter nogen andre som kan bære føde frem og vi altid er dem som modtager hjælp, er vi ikke Kristi medarbejdere. Det er blevet vældig levende for mig, altid have noget at komme med på møderne.

Vi lever i vanskelige tider, hvor det er en skam at tro Gud og leve trofast for ham. Men nu er det tid for os til at være årvågne og opbygge Kristi legeme. Vi må have noget at komme med på møderne.

Hvordan kan vi gøre det? Når vi lever det vi hører og læser, bliver ordet levende for os. Når vi begynder at praktisere det vi hører, forstår vi hvor stort behov vi har for Guds ord, bøn, sang og samfund med medarbejdere. Gud ønsker at vi skal være hans medarbejdere, som vi læste i Haggaj. Han vil ikke at vi skal være i vore egne huse, når der er brug for arbejdere i Guds hus.

Der står i 1. Kor. 14:26: ”Hvordan er det da, brødre? Når I kommer sammen, så har hver enkelt af jer en salme, en lære, en åbenbaring, en tunge eller tydning. Lad alt ske til opbyggelse.” Alle skal ikke holde lange taler, men hvis vi har en sang, en salme eller en bøn er det også vældig opbyggelig.

For min egen del vil jeg være med i dette arbejdet. Med mit liv, min kærlighed, min bøn og min tale vil jeg aldrig være en hind-

ring for samfund, men en som er med opbygger Kristi legeme.

Priskilla Özyürek
ISTANBUL

Tak Gud under alle forhold

Der ligger en vældig kraft i taknemlighed. Jeg har for nylig læst en bog som hedder ”Sig altid tak”. Jeg har fået øjnene mere op for hvilken hemmelig skat det er at takke. Der er uanede kræfter som bliver sat i bevægelse. Jeg vil her referere noget af det som står i bogen og det som jeg selv har fået ved at læse den.

En af Bibelens formaninger er at vi skal takke for alt. ”og altid takker Gud og Faderen for alle ting i vor Herre Jesu Kristi navn.” Efes. 5:20. Det er let at takke for de ting vi føler glæde over og let at beklage os over det som går os imod. Det er særlig let at vende sig til at beklage sig over småting som går os imod uden at vi tænker over det. Når vi beklager os, protesterer vi over Guds ledelse og plan.

Det står i Rom. 8:28 at alle ting tjener dem til gode som frygter og elsker Gud. Det er et vers som er indprentet i os, men dersom vi beklager os over den mindste hændelse, så tror vi ikke på Rom. 8:28. Hvis vi takker Gud for ALT som møder os af små og store vanskeligheder, da beviser det at vi virkelig tror. Det at godtage en prøvelse er ikke det samme som at være taknemlig for den. Vi må udtrykke vor taknemlighed til Gud i ord.

”Den, der ofrer taksigelse, ærer mig.” Salme 50:23. Det at takke for ting vi ikke bryder os om, er et offer vi må bringe. I begyndelsen er det vanskelig, og man mærker en vældig modstand fra kødet.

Tungen kan slå krølle når vi skal takke Gud for det vi mindst bryder os om her i livet. Vi kan ikke vente med at gøre det til følelserne er med os, for de kan bedrage. Det strider mod fornuften at takke for det som gør livet vanskeligt, takke for det som sårer mig, det som synes ondt og som den onde også kan have skyld i. Men ikke noget sker uden Guds tilladelse. Job blev kun prøvet så meget som Gud tillod og ikke mere.

Når man skal begynde at takke, vil man opdage hvor vanskeligt det er. Men vi må være tålmodige med os selv, for Gud er tålmodig med os. Det er let at være begejstret når man læser om dette, men når vi skal praktisere det - og vi mærker kødet bruse - er det vanskeligere. Men Gud vil give os den kraft og styrke vi behøver.

Det at takke er en måde at ydmyge sig under Gud på og erkende at han ved alt bedst og gør alt på den bedste måde for os. En sagde til mig da jeg fortalte hvad jeg havde læst: ”da bliver det jo let at leve”. Ja, det er sandt. Det bliver let at leve. Det som før var tungt og smertefuldt bliver en kilde til velsignelse.

Når man er ung, kan der være mange ting man ikke er fornøjet med ved sig selv, men vi må takke Gud for at han har skabt os akkurat sådan som vi er. Vi må takke for de evner han har givet os og for de evner han ikke har givet os, dem som vi kunne ønske vi havde haft.

Forfatteren skrev at han altid har været ked af, at han ikke kunne spille et instrument. Hver gang han hørte god musik stødte han på sine egne mangler. Gud mindede ham om at takke for, at han ikke kunne spille, fordi Gud fint kunne have givet ham musikalske evner, hvis det havde været det bedste for han. Gud var fornøjet med ham som han var. Og

sådan er Gud fornøjet med os også, vi som måske ikke er udrustet som vi kunne ønske det.

Nogen kan føle at de har kommet på forkert hylde i livet. Lad os takke for den hylde vi er kommet på. Gud vil gøre det til det bedste for os. Det at være misfornøjet er vantro og vantro er synd.

De som bor hjemme sammen med sine forældre og søskende har store muligheder til at takke, når der siges og gøres ting, som går dem imod.

Lad os takke for vennerne i menigheden som ikke er som vi kunne tænke os eller gør det vi ikke synes om. Lad os takke for hver enkelt og takke ekstra for dem som er vanskelige. Lad os takke for vanskelige kollegaer, for helbredet, uanset hvor dårlig det er. Lad os takke for al slags vejr. Lad os takke for lønnen vi får, selv om vi ikke tjener så meget. Lad os også takke for de som gør os ondt eller sårer os.

Det er velbehagelig for Gud at vi lover og priser han. Han vil at vi skal forstå, at han elsker os højt og har en plan med os. Lovprisningen og taksigelsen må til at begynde med udføres med ren viljekraft. Vi lovpriser ikke fordi det føles godt, men for at være lydige mod Guds befaling. Salme 13:6: ”Dog stoler jeg fast på din miskundhed, lad mit hjerte juble over din frelse! Jeg vil synge for Herren, thi han var mig god.”

Det står om at tjene Gud med taksigelse. Det er en gudstjeneste og det er den hurtigste vej til glæde og fred under alle livets omskiftelser.

Jeg takker Gud for at han har vist mig denne vej og at han vil give mig den nåde og kraft jeg behøver for at kunne takke ham under alle de forhold jeg møder.

Ruth Hansen
OSLO

Misundelse

Jeg læste en gang en fortælling som talte vældig til mig, og som jeg har lyst til at genfortælle så godt jeg kan.

To meget syge mænd lå på samme rum på sygehuset. Vi kan kalde dem Erik og Håvard. Eriks seng stod indtil væggen, mens Håvards seng stod ved vinduet. Hver dag sad Håvard oprejst en times tid og så ud af vinduet. Han fortalte Erik om alt det skønne han så med svag stemme. Håvard fortalte ivrigt om en frodig og grøn park med mange flotte og store træer. Og midt i parken var det en stor dam med ænder og måger, ja, det var til og med et smukt svanepar. Håvard fortalte om børnenes leg, om voksne som stressede forbi og om solen som skinnede så varmt. Erik elskede at høre på når Håvard fortalte og så frem til den daglige beretning om livet uden for vinduet.

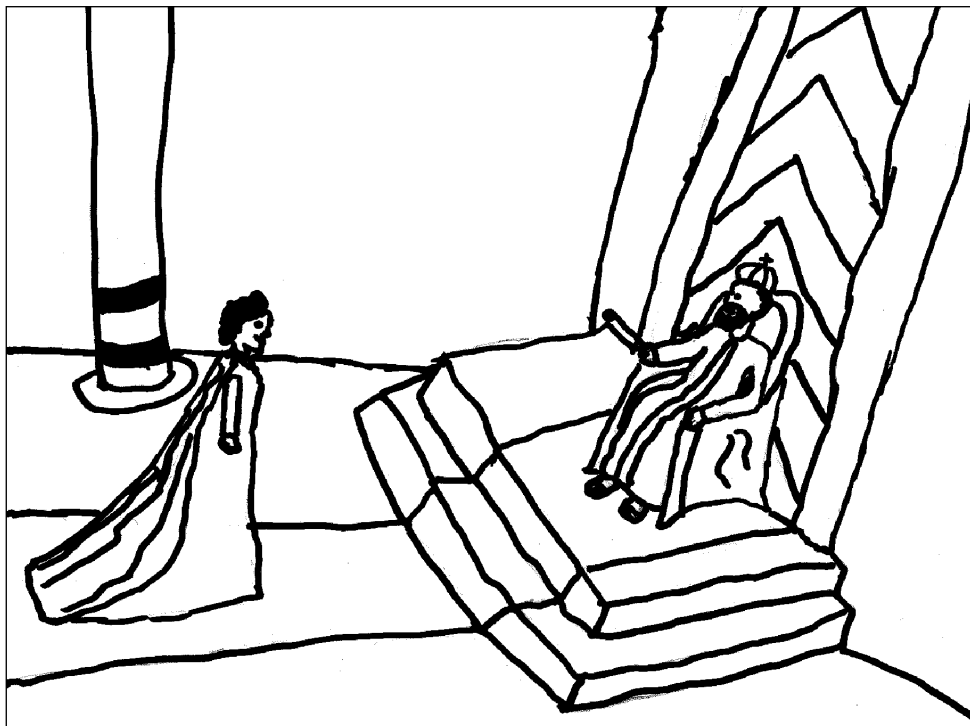
Men en dag kom en tanke ind i Eriks hjerte mens Håvard fortalte: Jeg vil også se på alt dette skønne. Det er uretfærdig at det kun er Håvard der får lov til at se ud af vinduet. Jo mere Erik tænkte på dette, des mere tog misundelsen og jalousien overhånd. Verden var et uretfærdigt sted. En nat vågnede Erik af at Håvard sled med vejtrækningen og prøvede desperat at finde nødsnoren, men klarede det ikke. Idet Erik skulle trække i sin nødspor, fór en tanke ned i han. Jeg får sikkert vinduespladsen hvis Håvard går bort. Denne tanke holdt Erik fra at trække i sin snor og næste morgen blev Håvard trillet ud. Så spurgte Erik sygeplejersken om ikke han kunne få vinduespladsen nu. Det gik i orden og Erik rejste sig op i sengen og så ud. Men alt han kunne se var en tom, trist og grå murvæg!

Denne fortællingen er et ekstremt eksempel på hvor langt misundelse kan drive et menneske. Det skal noget til at nogen af os

ville gå så langt, men mange af os har et lille rum for misundelse i hjertet. Vi misunder andre mennesker deres udseende, sangstemme, talenter, cykler, biler, hus osv. Men har du nogen gang tænkt på, at alt ikke er så rosenrødt for vedkommende du misunder? Det kan være skjulte ting du ikke ved om. Håvard brugte tiden han havde til rådighed til at glæde en anden midt i egen sygdom og smerte. Han fik det bedste ud af sin situation. Har du tænkt på at det godt kan hende at vedkommende du misunder har gjort det samme som Håvard? Har du tænkt på at det talent du ønsker dig kan en anden bringe mere velsignelse ved at have end du nogen gang kunne have gjort? Gud har gjort ALT til det bedste for os. Hvis vi havde fået alt det som vi ønsker os og som vi misunder andre, ville det bare føre til vor egen fordærvelse.

Når vi er misundelige på andre gør vi vældig mange synder på en gang; vi er utaknemlige, vi bebrejder vor skaber i stedet for at holde os nær til ham, vi skubber Gud væk fra os og vi bruger masse unødvendig tid på tomme og fordærvede tanker. Og når sådanne tanker optager vort hjerte, får vi mindre at give menneskene rundt om os og bliver til ringe velsignelse og glæde for vore medmennesker. Nogen slipper også bitterhed ind i sit hjerte og bliver hårde. Om vi er misundelige tyder det på at vi er optaget af det jordiske, og de ting som hører jorden til. Det er jo bare en grund til at vi lader misundelsen råde, og det er at vi vil føje kødet. Misundelse kommer af at vi vil tage os bedre ud og at vi søger menneskelig ære ved at imponere andre. Lad os aflægge al misundelse og heller takke Gud for menneskene vi har omkring os, for deres talenter og fremgang. Da får kærligheden råde og Guds vilje ske.

Dronning Ester hos kongen

Tonje Myrland
STAVANGER

Skriv eller send en tegning ind til næste udgave før 5. desember!

3. årg.

2002

Nr. 4

Basunen

Eller hvis basunen giver en utydelig lyd, hvem vil så gøre sig rede til kamp?

Basunen er et uafhængig, kristent opbyggelsesblad rettet mod børn og unge. Bladet udgives af ungdom fra Danmark og Norge. Det udkommer ca. 5 gange årlig.

Alle kan frit gengive stof fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 950 81 882 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Brug gerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/